

Riistasaalis 2005

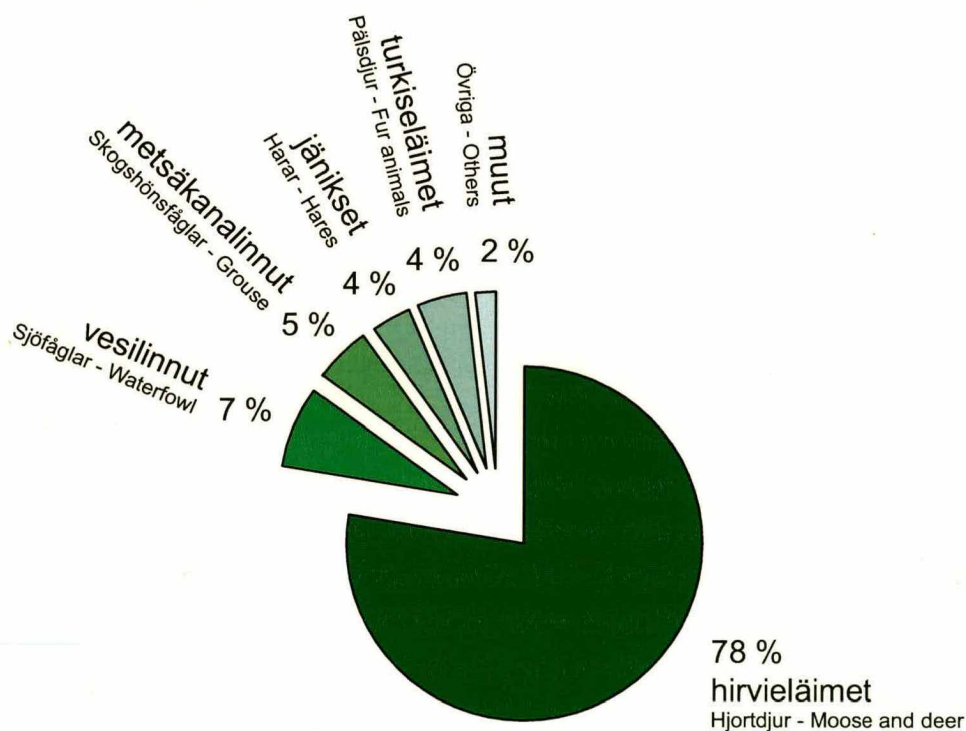
Viltbytet 2005

Annual Game Bag 2005

Riistasaaliin arvo lajiryhmittäin

Viltbytetets värde enligt artgrupp

Value of game bag by species group

Helsinki 2006

TILASTOKIRJASTO

136 016 3032

Riista- ja kalatalouden tutkimuslaitos

Toimitus: Riista- ja kalatalouden tutkimuslaitoksen tilastoyksikkö
Tilastopäällikkö: Anssi Ahvonen

Julkaisun tietoja lainattaessa mainittava lähteeksi Riista- ja kalatalouden tutkimuslaitos.

Vilt- och fiskeriforskningsinstitutet bör nämnas vid referering av denna publikation.

Quoting is encouraged provided the Finnish Game and Fisheries Research Institute is acknowledged as the source.

ISSN 1795-5165 = Suomen virallinen tilasto

ISSN 1455-9277 (painettu) = Riistasaalis...

ISSN 1796-5128 (verkkojulkaisu) = Riistasaalis...

Edita Prima Oy
Helsinki 2006

Riistasaalis 2005

Metsästäjien määrä vuonna 2005 oli 302 525, joista naisia 13 312. Määrä on pysytellyt viimeiset 25 vuotta 300 000:n tuntumassa. Metsästäjäkunnasta 30,1 % sijoittuu kahden pohjoisimman läänin alueelle. Metsästäjätiheys on edelleen Uudellamaalla, Pohjois-Savossa, Kymessä, Oulun eteläisellä osa-alueella ja Ruotsinkielisellä Pohjanmaalla selvästi maan keskiarvoa korkeampi (maan keskiarvo 1,0 metsästäjää/km²).

Edellisvuosien tapaan joka neljäs metsästäjä piti väli vuoden: 220 600 metsästäjää kävi metsällä ainakin kerran vuoden 2005 aikana. Pienriistapäiviä kertyi kaikkiaan 2 186 000. Osa metsästäjistä osallistui vain hirvieläinten pyyntiin. Hirvieläinpyyntipäiviä kertyi 1 550 000. Metsällä käyneistä metsästäjistä 68 % sai pienriistasaalista.

Nisäkkäistä metsäjäniksen lukumääräinen saalis oli suurin, 188 600 yksilöä. Niitä saatiin saaliiksi eniten Pohjois-Savossa (44 300). Toiseksi lukuisin saalislaji oli supikoira (98 300) ja kolmanneksi lukuisin rusakko (73 200). Supikoiria päätyi eniten erämiesten reppuihin Etelä-Savossa (11 700) ja rusakkoja taas Uudellamaalla (10 800). Riistalinnuista ammuttiin eniten sinisorsia, 295 900 yksilöä. Tärkeimmät sinisorsan pyyntialueet olivat Pohjois-Savo (35 500), Oulun eteläinen osa-alue (26 700), Uusimaa (22 600), Pohjois-Karjala (22 000) ja Etelä-Savo (21 000). Seuraavaksi lukuisimmat saalislinnut olivat sepelkyyhky (179 200), joita ammuttiin eniten Varsinais-Suomessa (21 200), Satakunnassa (20 300) ja Uudellamaalla (19 400), sekä teeri (162 700), joita saatiin eniten Kainuussa (39 700), Oulun pohjoisella osa-alueella (19 200), Keski-Lapissa (17 300), Pohjois-Karjalassa (17 000) ja Ala-Lapissa (16 300). Riistalintuihin kuulumattomia varikseja pyydystettiin 192 100, eniten Pohjanmaalla (34 100).

Metsästäjät käyvät jonkin verran metsällä myös oman riistanhoitopiirinsä ulkopuolella. Peltolintusaaliista joka kolmas fasaani ja joka toinen peltopyy lähtivät vierailijoiden mukaan. Vesilinnuista joka viides allin, heinätavi ja kanadanhanhi olivat vierailijoiden pyytämiä. Ammutuista pyystä, metsoista, teeristä ja riekoista joka neljäs saatiin saaliiksi oman riistanhoitopiirin ulkopuolella. Jänissaaliista joka kahdeksas jänis ja yhdeksäs rusakko saalistettiin oman riistanhoitopiirin ulkopuolella. Turkis-

eläinten pyynti oman riistanhoitopiirin ulkopuolella oli yleensä varsin vähäistä ja majavista vain joka kuudes ja mäyristä joka viides oli vierasmetsästäjien pyytämä.

Koko maan saalismäärät vuonna 2005 olivat 27 lajilla selvästi pienempiä tai samalla tasolla kuin edeltäneellä 5-vuotiskaudella keskimäärin. Saalismäärät olivat pienempiä kuin minään vuonna ko. vertailujaksolla metsäjäniksellä, piisamilla, karpällä, minkillä, karhulla, heinätavilla, haahkalla, telkällä, isokoskelolla, tukkakoskelolla, lehtokurpalla, jouhisorsalla ja punasotkalla. Saalismäärät olivat suuremmat kuin minään vuonna edeltäneellä 5-vuotiskaudella, rusakolla, näädällä, sudella, ilveksellä, villisialla, metsäkauriilla, teerellä, sepelkyyhkyllä, kanadanhanhella ja sinisorsalla.

Vuoden 2005 saaliin riistalihan ja turkisten laskennallinen arvo oli yhteensä 72 miljoonaa euroa. Saaliin lihamäärä oli 12 miljoonaa kiloa, josta hirven osuus oli 10 miljoonaa kiloa.

Laatuseloste

Riistasaalistilasto on Riista- ja kalatalouden tutkimuslaitoksen vuosittain laatima tilasto metsästyssaaliista. Saalistiedot kootaan pienriistan osalta otantatutkimuksella ja hirvieläinten, suurpetojen ja eräiden muiden luvunvaraisten eläinten osalta kaatolupajärjestelmän avulla.

Saalistilastot esitetään valtakunnallisesti ja riistanhoitopiiri-/osa-aluekohtaisesti (kuva 1). Saalismäärien lisäksi esitetään arvio vuotuisen saaliin rahallisesta arvosta ja lihamäärästä sekä arvio siitä, paljonko alueen saaliista saavat kunkin riistanhoitopiirin tai osa-alueen ulkopuoliset metsästäjät.

Tietoja käytetään mm. riistavarojen arviointiin riistantutkimuksessa ja riistatalouden suunnitteluun. Saalismäärät heijastavat kantojen runsautta. Kantojen runsauden lisäksi saalismääriin vaikuttavat mm. vuosittain muuttuvat laji-/aluekohtaiset rauhoitukset sekä jopa seuratasolla tapahtuva saaliskiintiöiminen.

Riistasaalistilaston Riista- ja kalatalouden tutkimuslaitoksessa laati Aslak Ermala.

Määritelmät

Metsästysviranomainen on maa- ja metsätalousministeriö (kala- ja riistaosasto).

Metsästäjä on metsästäjäututkinnon hyväksyttävästi suorittanut ja riistanhoitomaksun (ns. metsästyskortin) maksanut henkilö.

Metsästystä säädellään *metsästyslailla, asetuksilla*, valtioneuvoston/ministeriön antamalla *päätöksillä, määräyksillä ja ohjeilla*. Lisäksi *luonnonsuojelu-, eläinsuojelu- ja rikoslaissa* sekä *ampuma-aseita* koskevassa lainsäädännössä on kohtia, jotka myös koskevat metsästystä.

Metsästyslaissa on säädetty eläinlajit, jotka ovat *riistaeläimiä* tai *rauhottamattomia eläimiä*.

Metsästysvuosi alkaa 1. päivänä elokuuta ja päättyy 31. päivänä heinäkuuta.

Erillinen *pyyntilupa* tarvitaan hirvieläinten ja eräiden muiden metsästysasetuksessa erikseen mainittujen eläinten pyyntiin. Luvan myöntää riistanhoitopiiri.

Metsästäjäorganisaatioon kuuluvat lakisääteiset *Metsästäjien Keskusjärjestö (MKJ)* sekä 15 *riistanhoitopiiriä (rhp)*, jotka yhdessä huolehtivat mm. metsästyksen käytännön järjestelyistä ja vastaavat siitä, että metsästys tapahtuu kestävän käytön periaatteen mukaisesti. Kunkin riistanhoitopiirin alueella toimivat *riistanhoitoyhdistykset (rhy)* järjestävät mm. *metsästäjäututkintotilaisuudet* ja lakimääräiset *ampumakokeet*. Riistanhoitoyhdistykset mm. valvovat yhdessä poliisiviranomaisten, tullin ja rajavartiolaitoksen kanssa, että metsästyksessä noudatetaan lakia, asetusta ja annettuja määräyksiä.

Metsästäjien Keskusjärjestö ylläpitää *metsästäjärekisteriä*, johon merkitään kaikki riistanhoitomaksunsa suorittaneet metsästäjät. Henkilö, joka ei ole suorittanut riistanhoitomaksua viitenä edellisellä vuotena, poistetaan rekisteristä.

Omalla alueella tarkoitetaan riistanhoitopiiriä tai osa-alueetta, jonka alueella metsästäjän riistanhoitoyhdistys sijaitsee.

Menetelmät

Saalistiedustelu

Ns. pienriistan osalta saalistiedot kerättiin metsästäjille postitse lähetetyn saalistiedustelun avulla yhteistyössä tutkimuslaitoksen ja Metsästäjien Keskusjärjestön kanssa. Saalistilaston aineisto perustuu n. 5 000 metsästäjän otokseen. Tiedustelulomake postitettiin henkilökohtaisena lähetyksenä palautuskuoren kera. Otos poimittiin metsästäjärekisterissä olevien metsästysvuoden 2005/2006 riistanhoitomaksun maksaneiden henkilöiden joukosta. Oulun riistanhoitopiiri oli jaettu kahteen ja Lapin riistanhoitopiiri kolmeen osa-alueeseen, joita nämä piirit käyttävät myös metsästyksen käytännön järjestelyissä. Kustakin riistanhoitopiiristä/osa-alueesta poimittiin systemaattisesti 299 - 300 metsästäjää (yhteensä 5 395 henkilöä) otantasuhteen riippuessa riistanhoitopiirin/osa-alueen metsästäjäluvasta.

Saalistiedustelulomakkeen kyselyosa oli yhden sivun mittainen. Kyselylomakkeen kääntöpuolella oli kysymyskohtainen täyttöohje. Lähetyskuoressa mukana oli saatekirje, jonka kääntöpuolella oli Suomen kartta, johon oli merkitty riistanhoitopiirien ja pieneempiin osiin jaettujen riistanhoitopiirien osa-alueiden rajat, alueiden numerokoodit sekä luettelo kunkin osa-alueen riistanhoitoyhdistyksistä. Lomakkeessa kysyttiin vuoden 2005 aikana saatu saalis 41 lajista, kuinka paljon saalista oli saatu ja mistä riistanhoitopiiristä tai osa-alueelta saalis oli peräisin. Lisäksi kysyttiin, monenako päivänä oli metsästännyt pienriistaa tai hirvieläimiä, oliko käyttänyt loukkuja, rautoja tai jalkanaruja, oliko jäänyt saaliitta vai eikö ollut metsästännyt lainkaan. Tiedustelut postitettiin helmikuussa. Vastausta karhuttiin kahdesti kahden kuukauden kuluessa ensimmäisen lähetyksen postituksesta lukien. Lomakkeita palautettiin 4 326 kpl (taulukko 1). Kyselyn vastausprosentti oli 80,2. Kontakteittain tarkasteltuna ensimmäisellä kontaktilla vastasi 55,1 %, toisella 20,7 % ja kolmannella 44,4 % lähetettyjen lomakkeiden määristä laskien.

Tiedustelun kato (1069 kpl; taulukko 2) on vastaamattomuutta. Otoksessa ei juurikaan ole yli- tai alipeittoa, koska tutkimuskehikkona on vuosittaisen riistanhoitomaksun maksaneet metsästäjät, jotka ovat metsästyslain mukaan rekisteröityneet metsästäjiksi ja tätä rekisteriä päivitetään jatkuvasti. Rekisterin poiminnan ja lomakkeiden postituksen väliin jäi aikaa vajaa kuukausi, minä aikana saadut osoitetiedot olivat muuttuneet hyvin vähän (osoite tuntematon 9:ssä tapauksessa 5 395:stä). Saalisarvioita laskettaessa käytetään riistanhoitopiiri-/osa-aluekohtaisia painokertoimia.

Lupahallinto

Saalistiedot hirvieläimistä, suurpedoista, saukosta ja hylkeistä saadaan Metsästäjäin Keskusjärjestön ylläpitämän metsästyksen lupahallintojärjestelmän kautta. Pyyntiluvanvaraisten riistaeläinten kaatoilmoitukset toimitetaan luvan myöntäneelle riistanhoitopiirille annettujen määräaikojen puitteissa. Tässä tilastossa esitetään metsästyslain ja -asetuksen nojalla pyydettyjen eläinten sekä poliisilain nojalla lopetettujen suurpetojen määrät.

Luotettavuus

Saalistiedustelun korkeahkon vastausprosentin ansiosta koko maan saalisarvioiden luotettavuus on varsin hyvä. Otannasta johtuva epävarmuus vaihtelee lajeittain riippuen mm. siitä, miten suuri metsästäjäkohtainen saalismäärän vaihtelu on. Koko maan saalisestimaatin 95 %-luottamusvälin puolikas oli pienempi kuin 10 prosenttia metsäjäniksellä, rusakolla, hillerillä, pyyllä, teerellä ja metsolla. Estimaatin luottamusvälin puolikas oli yli 10, mutta alle 20 prosenttia ketulla, supikoiralla, minkillä, nädällä, merihanhella, tavilla, heinätavilla, sinisorsalla, haapanalla, telkällä, punasotkalla, riekolla, sepelkyyhkyllä, lehtokurpalla, variksella ja harakalla. Estimaatin luottamusvälin puolikas oli yli 20, mutta alle 30 prosenttia majavalla, mäyrällä, metsähanhella, lapasorsalla ja nokikanalla. Estimaatin luottamusvälin puolikas oli yli 30 prosenttia oravalla, piisamilla, kärpällä, kanadanhanhella, haahkalla, allilla, isokoskelolla, tukkakoskelolla, jouhisorsalla, tukkasotkalla,

peltopyyllä, fasaanilla ja lokeilla. Edelleen voidaan todeta, että riistanhoito-piiri-/osa-aluekohtaisten saalisestimaattien luottamusvälit kasvavat erityisesti sellaisten lajien kohdalla, joiden saalismäärät ovat vähäisiä ja metsästäjäkohtaisissa saaliissa on suurta hajontaa.

Saaliin rahallinen arvo on varsin teoreettinen, sillä metsästäjäkuntaa koskevasta tutkimuksesta käy ilmi, että vain hyvin vähäinen määrä saaliista, mukaan lukien turkikset, päätyy kauppaan. Arvio syötävän riistalihan määrästä on suuntaa antava, sillä lihan saanto saalisyksilöistä riippuu oleellisesti mm. osuman vaikutuksista ja metsästäjien saaliinkäsittelytaidoista.

Vertailtavuus ja tietojen saatavuus

Riista- ja kalatalouden tutkimuslaitos on laatinut 1970-luvun alusta lähtien vuotuisen pienriistasaalitilaston. Kuluneina vuosikymmeninä vuotuisen tilaston sisältö on laajentunut, tiedonkeruumenetelmät ovat vaihtuneet ja tilastollinen laskenta on kehittynyt paremmin vastaamaan nykypäivän tarpeita. Vuodesta 1996 alkaen tilaston luotettavuus on parantunut vastauskadon pienennyttyä ja pysytellessä edelleen pienehkönä. Tilastointijaksossa siirryttiin kalenterivuoteen aiemmin käytetyn metsästysvuoden asemesta vuodesta 1996 lähtien. Saalistilastot on julkaistu metsästysvuodesta 1994/95 lähtien SVT-sarjassa. Lisäksi saalistietoja on julkaistu ulkomaisissa ja kotimaisissa tilastojulkaisuissa, mm. Pohjoismaiden tilastollisessa vuosikirjassa, Suomen tilastollisessa vuosikirjassa, Metsätilastollisessa vuosikirjassa ja Ympäristötilastossa. Tietoja riistasaalitilastoista julkaistaan myös mm. internetsivuilla <http://www.rktl.fi> sekä Metsästäjäin Keskusjärjestön ja tutkimuslaitoksen kanssa yhteistyössä ylläpidetyllä <http://riistaweb.riista.fi> internetsivulla. Alkuperäiset aineistot säilytetään Riista- ja kalatalouden tutkimuslaitoksessa.

Taulukossa käytetyt merkinnät

Tietoa ei saatavilla tai sitä ei voi esittää = ..
 Ei yhtään = -
 Arvo pienempi kuin puolet käytetystä = 0
 tilastoyksiköstä

Viltbytet 2005

År 2005 var antalet jägare 302 525, av vilka 13 312 kvinnor. De senaste 25 åren har antalet jägare bibehållits vid ca 300 000. Nästan en tredjedel av jägarkåren hör hemma i något av de två nordligaste länen. Jägartätheten i Nylands, Norra Savolax, Kymmene, Uleåborgs södra delområde samt Svenska Österbottens jaktvårdsdistrikt är dock klart större än medeltalet för hela landet (medeltalet för Finland 1,0 jägare/km²).

Liksom föregående år har var fjärde jägare hållit ett sabbatsår: 220 600 jägare gick på jakt minst en gång under år 2005. Antalet dagar med jakt på småvilt var totalt 2 186 000. En del av jägarna var med endast om jakt på hjortdjur. Antalet dagar med jakt på hjortdjur var totalt 1 550 000. 68 % av de jägare som gått på jakt fick småviltbyte under året.

Bland däggdjuren utgjorde skogshare det vanligaste bytet med 188 600 skjutna individer. Det största antalet skogshare sköts i Norra Savolax (44 300). Mårdhunden (98 300) utgjorde den näst största gruppen och på tredje plats kom fältharen (73 200). Det största antalet mårdhundar (11 700) blev jägarnas byte i Södra Savolax medan flest fältharar (10 800) sköts i Nyland. Av viltfågelbytet utgjorde gräsand den största kategorin med 295 900 skjutna individer. De viktigaste bytesområdena i fråga om gräsand var Norra Savolax (35 500), Uleåborgs södra delområde (26 700), Norra Karelen (22 000) och Södra Savolax (21 000). Det näst största antalet viltfåglar utgjordes av ringduvan (179 200) som skjutits mest i Egentliga Finland (21 200), Satakunda (20 300) och i Nyland (19 400), samt orrar (162 700), som skjutits mest i Kajanaland (39 700), Uleåborgs norra delområde (19 200), Mellersta Lappland (17 300) och i Nedre Lappland (16 300). Kråka som inte hör till kategorin viltfågel, representerades av 192 100 skjutna individer, flest kråkor sköts i Österbotten (34 100).

I viss mån jagar man utanför det egna jaktvårdsdistriktet. Av fältfåglarna sköts var tredje fasan och varannan rapphöna av en gästande jägare. Av sjöfåglarna sköts var femte alfågel, årta och kanadagås av en gästande jägare. Var fjärde järpe, tjäder, orre och dalripa sköts av en gästande jägare. Var åttonde hare och nionde fälthare sköts utanför jägarens egna

jaktvårdsdistrikt. Andelen för pälsdjur som fångades utanför det egna jaktvårdsdistriktet var blygsam och bara var sju bäver och var femte grävling sköts av en gästande jägare.

Under år 2005 blev bytesmängden i hela landet för 27 arter klart mindre eller låg på samma nivå som medeltalet för den föregående femårsperioden. Årsbytet för skogshare, bisamråtta, hermelin, mink, björn, årta, ejder, knipa, storskrake, småskrake, morkulla, stjärtand och brunand var mindre än under något annat år under den föregående perioden. Större än under något av de tidigare åren var bytesmängden i fråga om fälthare, mård, varg, lodjur, vildsvin, rådjur, orre, ringduva, kanadagås och gräsand.

Det kalkylerade värdet på kött- och pälsbytet uppgick under år 2005 till sammanlagt 72 miljoner euro. Bytets köttmängd uppgick till 12 miljoner kilo, varav älgbytet är 10 miljoner kilo.

Kvalitetsbeskrivning

Vilt- och fiskeriforskningsinstitutet utarbetar årligen en statistik över småviltbytet. I fråga om småvilt insamlas bytesuppgifterna med hjälp av sampelprov. Uppgifterna om hjortdjur, stora rovdjur och vissa andra djur som man måste ha licens för att fälla, bygger på beviljade jakttillstånd.

Bytesstatistiken görs upp på riksnivå och enligt jaktvårdsdistrikt eller delområde (fig.1). Utöver bytesmängden presenteras en uppskattning av penningvärdet på det årliga bytet och köttmängden. Dessutom anges en uppskattning av hur stor del av bytet som tillfaller sådana jägare som inte hör till i frågavarande jaktvårdsdistrikt eller delområde.

Statistiken används bl a vid utvärderingen av villebrådsresurserna och i planeringen av jaktvården. Siffrorna återspeglar bytesbeståndet. Utöver de rikliga bestånden påverkades bytesmängden bl a av de årligen ändrade artvisa och regionala

fridlysningarna samt av byteskvoterna på jaktföreningsnivå.

Statistiken har uppgjorts av Aslak Ermala vid Vilt- och fiskeriforskningsinstitutet.

Definitioner

Jaktmyndigheten är jord- och skogsbruksministeriet (fiske- och viltavdelningen).

Med *jägare* avses en person som avlagt godkänd jägarexamen och betalt jaktvårdsavgift (s.k. jaktkort).

Jakten regleras genom *jaktlagen* och *förordningar*, samt *beslut*, *bestämmelser* och *regler* utgivna av statsrådet/ministeriet. Dessutom innehåller *naturskydds-*, *djurskydds-* och *strafflagen* samt *lagstiftningen om skjutvapen* sådana moment som gäller även jakt.

I jaktlagen uppräknas alla de djurarter, som är *vilt djur* eller *icke fridlysta djur*.

Jaktåret börjar den 1 augusti och slutar den 31 juli.

Vid jakt på hjortdjur och vissa andra i jaktförordningen särskilt nämnda djur krävs ett särskilt *tillstånd (jaktlicens)*. Licensen beviljas av jaktvårdsdistriktet.

Till jägarorganisationen hör de lagstadgade *Jägarnas Centralorganisation (JCO)* samt de 15 *jaktvårdsdistrikt (jvd)*, som tillsammans sköter de praktiska frågorna i anknytning till jakten och ansvarar för att jakten följer hållbara principer. Inom varje jaktvårdsdistrikt finns det *jaktvårdsföreningar (jvf)*, som bl a anordnar *jägarexamen* och lagstadgade *skjutprov*. Tillsammans med polisen, gränsbevakningsväsendet och tullmyndigheterna övervakar jaktvårdsföreningarna också att lagar, förordningar och givna bestämmelser efterföljs.

Jägarnas Centralorganisation upprätthåller ett *jägarregister*, i vilket alla jägare som betalt jaktvårdsavgift registreras. Personer som inte har betalt jaktvårdsavgift under sista femårsperiod, stryks ur registret.

Med *eget område* avses det jaktvårdsdistrikt eller delområde där jägarens jaktvårdsförening är registrerad.

Metoder

Byteförfråging

I fråga om det så kallade småviltet insamlades materialet med hjälp av ett frågeformulär som i samarbete med forskningsinstitutet och Jägarnas Centralorganisation postades till jägarna. Vid insamlandet av uppgifter till bytesstatistiken utnyttjas ett sampel bestående av ca 5 000 jägare. Frågeformuläret postades som en personligt adresserad försändelse med bifogat svarskuvert. De personer till vilka förfrågan sändes per post togs ur registret över de jägare som erlagt jaktvårdsavgiften för jaktåret 2005/2006. Uleåborgs jaktvårdsdistrikt var indelat i två och Lapplands jaktvårdsdistrikt i tre delområden som dessa distrikt även utnyttjade för de praktiska jaktarrangemangen. Från varje jaktvårdsdistrikt eller delområde utvaldes systematiskt 299-300 jägare (sammanlagt 5 395). Samplets storlek stod i relation till antalet jägare i frågavarande delområde eller jaktvårdsdistrikt.

Frågeformuläret med vilket bytesmängden kartlades omfattade en sida. På formulärets framsida gavs anvisningar för om hur de enskilda frågorna skulle besvaras. I kuvertet fanns ett följebrev och en karta över Finland. Kartan visade gränserna för de olika jaktvårdsdistrikten och de delade distriktens delområden, områdenas sifferkoder samt en förteckning över de jaktvårdsföreningar som verkar inom respektive delområde. I blanketten frågades hur många individer av de angivna 41 arterna eller artgrupperna som fångats under år 2005, dvs hur stort byte som erhållits och inom vilket jaktvårdsdistrikt eller delområde detta skett. Dessutom frågades mottagaren hur många dagar under kalenderåret han/hon jagat småvilt eller hjortdjur, hade han/hon använt fällor, saxar eller snaror, hade han/hon blivit utan byte eller inte alls jagat. Frågeformuläret postades i februari. Två påminnelser sändes ut under två

månader efter den ursprungliga försändelsen. Sammanlagt returnerades 4 326 blanketter (tabell 1). Svartsprocenten uppgick till 80,2 %. Utgående från antalet utsända blanketter kan man konstatera att den första kontakten gav en svartsprocent på 55,1 %, den andra på 20,7 % och det tredje brevet en svartsprocent på 44,4 %.

Bortfallet i denna undersökning utgjordes huvudsakligen av uteblivna svar, dvs 1 069 formulär (tabell 2) returnerades aldrig. Samplet uppvisar i princip inte över- eller underrepresentation, eftersom undersökningen utfördes bland de jägare som erlagt jaktvårdsavgiften och är registrerade jägare i enlighet med jaktlagen. Ifrågavarande register uppdateras kontinuerligt. Från den tidpunkt då samplet valdes ut förflöt endast en knapp månad till dess frågeformulären postades. Under denna tid hade endast ett fåtal adresser ändrats (sammanlagt postades 5 395 formulär; i 9 fall av dessa konstaterades okänd adress). Det kalkylerade bytesvärdet har viktats enligt distrikt eller delområde.

Jakttillstånd

Jaktvårdsdistriktens bytesuppgifter erhöles via Jägarnas Centralorganisation i fråga om hjortdjur, stora rovdjur, uter och sälar som man måste ha särskilt tillstånd för att fälla. Anmälningarna om fällda licensbelagda djur sänds inom viss tid till det jaktvårdsdistrikt som beviljat licensen. I denna statistik redovisas bytessiffror för vilt som fångats med stöd av jaktlagen och -förordningen samt stora rovdjur dödade med stöd av polislagen.

Tillförlitlighet

Tack vare den höga svartsprocenten är bytesstatistikens tillförlitlighet förhållandevis god på riksplanet. Osäkerheten varierar artvis bl a beroende på hur mycket de enskilda jägarnas byten varierar. Bytesestimats halva konfidensintervall på 95 % -nivå för hela landet var mindre än 10 procent för skogshare, fälthare, iller, järpe, orre och tjäder. Estimats halva konfidensintervall var större än 10, men mindre än 20 procent för rödräv,

mårdhund, mink, mård, grågås, kricka, årta, gräsand, bläsand, knipa, brunand, dalripa, ringduva, morkulla, kråka och skata. Estimats halva konfidensintervall var större än 20, men mindre än 30 procent för bäver, grävling, sädgås, skedand och sothöna. För ekorre, bisamråtta, hermelin, kanadagås, ejder, alfågel, storskrake, småskrake, stjärtand, vigg, raphöna, fasan, sothöna och måsar var estimats halva konfidensintervall större än 30 procent. Om det uppskattade bytet kan man dock ytterligare konstatera att konfidensintervallen per jaktvårdsdistrikt/delområde blir större särskilt för sådana arter, där variationen bland de enskilda jägarens bytesmängder är stor.

Bytets värde är rätt teoretiskt, eftersom undersökningar som gjorts bland jägarna visar, att endast en bråkdel av bytet, inklusive pälsverk, når handeln. Uppskattningen av köttmängden är riktgivande, eftersom den köttmängd man får av ett bytesdjur i hög grad beror på bl a hur skottet träffat samt på jägarens skicklighet vid styckningen av bytet.

Uppgifternas jämförbarhet och tillgänglighet

Vilt- och fiskeriforskningsinstitutet har sedan början av 1970-talet årligen utarbetat statistik över småviltbytet. Under de gångna decenniernas lopp har statistiken utvidgats, insamlingsmetoderna förändrats och de statistiska kalkylmetoderna utvecklats så att de bättre motsvarar dagens behov. Från och med år 1996 har statistiken blivit tillförlitligare jämfört med tidigare statistik genom att antalet uteblivna svar ständigt minskat. I statistiken övergick man år 1996 till redovisning per kalenderår, medan man tidigare redovisade byte per jaktår. Bytesstatistiken har publicerats från och med jaktåret 1994/95 i SVT-serien. Dessutom har bytesstatistiken publicerats i utländska samt inhemska statistiska publikationer bl.a. i Nordisk statistisk årsbok, Finlands statistiska årsbok, Skogsstatistisk årsbok och Miljöstatistik. Uppgifterna om viltbytet publiceras också

bl.a. på webben på adressen
<http://www.rktl.fi> samt på Jägarnas
Centralorganisations och Vilt och
fiskeriforskningsinstitutets i samarbete
upprätthållna webbsida på adressen
<http://www.riistaweb.riista.fi>.
Originalmaterialet förvaras hos Vilt- och
fiskeriforskningsinstitutet.

I tabellerna använda beteckningar

Uppgifter saknas eller kan inte presenteras	= ..
Inga	= -
Värdet lägre än hälften av den Använda statistiska enheten	= 0

ANNUAL GAME BAG 2005

The number of hunters in Finland in 2005 was 302,525 with 13,312 of them being women. During the last 25 years, the number of hunters has stayed at about 300,000. Almost one-third of the hunters are resident in the two northernmost provinces of the country. The density of hunters in Uusimaa, Pohjois-Savo, Kymi, the southern subarea of Oulu and Swedish-speaking Pohjanmaa is, however, noticeably higher than the average (average in Finland being 1,0 hunter/km²).

One in four hunters did not hunt this year, which has also been the case in previous years; this meant that 220,600 hunters hunted at least once during 2005. The number of small-game hunting days was 2,186,000. Some hunters took part only in moose hunting. Moose and other cervidae hunting days amounted 1,550,000. As regards active hunters, 68 % of them bagged small game.

As regards mammals, the bag of Arctic hare was the largest, i.e. 188,600 individuals. The province providing the largest bag was Pohjois-Savo (44,300). The second largest take of game was that of raccoon dog (98,300) and the third went to European hare (73,200). The biggest bag of raccoon dog (11,700) was taken in Etelä-Savo, whereas the biggest bag of European hare (10,800) was taken in Uusimaa. The biggest bag of game bird was that of the mallard totaling 295,900. The foremost mallard-hunting areas were Pohjois-Savo (35,500), the southern sub area of Oulu (26,700), Uusimaa (22,600), Pohjois-Karjala (22,000), and Etelä-Savo (21,000). The second most numerous game bird species bagged was the wood pigeon (179,200), which was shot mostly in Varsinais-Suomi (21,200), Satakunta (20,300), and Uusimaa (19,400). The third most numerous game bird species bagged was the black grouse (162,700), which was shot mostly in Kainuu (39,700), the northern sub area of Oulu (19,200), in Keski-Lappi (17,300), Pohjois-Karjala (17,000) and Ala-Lappi (16,300). The number of crows, the crow not being a game species, shot or trapped was 192,100 with the majority being culled in Pohjanmaa (34,100).

To some extent, hunters hunt outside their own game management district. As regards farmland game birds, visiting hunters shot every third pheasant and every second partridge. In the case of waterfowl, every fifth long-tailed duck, garganey and Canadian goose

went to visitors. Every fourth bagged hazel grouse, capercaillie, black grouse, and willow grouse was shot by visiting hunters. Similarly, hunters hunting outside their own game management district bagged every eighth arctic and ninth European hare. The numbers of fur-bearing animals bagged outside the hunter's own game management district were very low, e.g. visiting hunters shot or trapped every sixth beaver and every fifth badger.

The total game bag was noticeably lower or at the same level for 27 game species in 2005 than the average for the preceding five-year period. The annual bags of arctic hare, muskrat, ermine, American mink, brown bear, garganey, common eider, goldeneye, goosander, red-breasted merganser, woodcock, pintail, and pochard were smaller than during any year during the period in question. The bags of European hare, pine marten, wolf, lynx, wild boar, roe deer, black grouse, wood pigeon, Canadian goose, and mallard showed an increase over each all of the preceding five years.

The value of the annual game bag and game furs in 2005 rose to 72 million euros. The game meat amounted to 12 million kilos, of which the moose venison accounted for 10 million kilos.

Quality description

The game bag statistics are annual statistics on game bagged in Finland, and the Finnish Game and Fisheries Research Institute is responsible for compiling these statistics. The data concerning small game are acquired by means of a sampling study. Data on cervidae, large predators and some other animals, which are hunted subject to control by means of hunting permits, are based on this control system.

These statistics present the game bag nationwide as well as by game management district or by subarea (Fig. 1). In addition to the bagged game, the statistics provide an estimate of its monetary value and the quantity of meat in the annual bag, as well as of the size of the game bag that hunters bag outside their own game management district or subarea.

Examples of what the statistics are used for include assessment of game populations and formulation of game management plans. The numbers bagged reflect the size of the various animal populations. In addition, the annual variation in regional protection by species, and even the bag quotas used by the hunting associations, impact on these figures.

Aslak Ermala of the Game and Fisheries Research Institute has compiled the statistics.

Definitions

The *hunting authority* is the Ministry of Agriculture and Forestry (Department of Fisheries and Game).

Any person who has paid his hunting license (hunting card) is deemed to be a *hunter*.

The *Hunting Act*, *statutes*, *decrees*, *regulations* and *directions* issued by Government/Ministry of Agriculture and Forestry regulate hunting. Additionally, there are also sections in the legislation on *nature conservation* and *animal protection* and other relevant sections in the *Penal Code* and *Firearms Code* connected with hunting.

The Hunting Act states all the species that are *game species* or *unprotected species*, which may be hunted.

The *hunting year* begins the 1st of August and ends the 31st of July

A *special hunting license* is required when hunting cervidae species as well as some other species mentioned in the legislation. Game management districts grant the licenses.

The hunting organization includes the statutory *Hunters' Central Organization (HCO)* and fifteen *game management districts (GMDs)*, which together attend to the organization of the hunting practice and these bodies are responsible for seeing to it that hunting complies with the

principle of sustainable use of game animals. Each game management district has several *game management associations (GMAs)*, which arrange *hunter's examinations* and statutory *shooting tests*. These associations, in co-operation with the police, customs and border guard personnel, also see to it that hunters comply with the laws, statutes and issued regulations.

The Hunters' Central Organization maintains a register of hunters, listing all hunters, who have paid for their hunting cards. Persons, who have not paid for their hunting cards during the last five years, are deleted from the register.

An individual hunter's *own game management district or subarea* is the one, to which the hunter's game management association belongs.

Methods used

The bag enquiry

Data on small game were gathered in co-operation with the Research Institute and the Hunters' Central Organization by means of a questionnaire sent to hunters. A sample of about 5,000 hunters was used to acquire the relevant data. The questionnaire was individually addressed to each hunter and sent with a prepaid-and-praddressed return envelope. The sample focused on those hunters, who had paid for their hunting card for the hunting year 2005/2006. The Oulu game management district was divided into two subareas and the Lapland game management district into three subareas. The game management districts use this division into subareas when arranging the actual hunt. Each game management district or subarea was accessed systematically select between 299 and 300 hunters (a total of 5,395 individuals). The ratio depended on the number of hunters in each game management district or subarea. The part of the game questionnaire consisting of questions was one page in length with instructions for completing it on the reverse side. The prepaid-and-

preaddressed return envelope contained a covering letter with a map of Finland on its reverse side outlining the game management districts and the subareas, giving the number codes for the areas and a list of the hunting associations in each subarea. The questionnaire asked the respondents for their bags of game for 41 game species during 2005, the size of their game bag, and the game management district or subarea of origin. In addition, the respondents were asked how many days they had spent in hunting small game or cervidae species, whether they had used any traps, whether they had bagged any game, or whether they had not hunted at all during the calendar year. The questionnaire was posted in February. Reminders were sent out twice within two months from the date of the original mailing. Ultimately, 4,326 questionnaires were returned (Table 1). The response percentage was 80.2%. When examined by response, 55.1% responded after the initial contact, 20.7% after the second and 44.4% after the third contact.

The loss of questionnaires was mainly due to non-response (1,069 see Table 2). There was hardly any overlap or underlap and it included all hunters who had paid for their hunting card, since the Hunting Act requires that hunters have to be registered and the register is continually updated. The time lapse between compiling the sample and the mailing of questionnaires was about one month, which meant that very few address changes had occurred (there were only 9 cases of address unknown out of a total of 5,395). Weighting by game management district or subarea was used to evaluate the bag of game.

The system applied to special hunting licenses

The bag data from the game management districts on the Cervidae family, large predators, otters and seals requiring special hunting licenses were received from the Hunters' Central Organization. The reports on the bag of the game animals requiring a special hunting license have to be

delivered to the game management district granting the license. These statistics presents only the figures on the bagged game as per the the Hunting Act, Hunting statute and culled large predators as per the Police Act.

Reliability

Thanks to the survey's high response percentage enjoyed by the, the reliability of the estimated game bag at the national level is fairly good. Uncertainly varies by species e.g. how much the bag figure varies from hunter to hunter. Half of the 95% confidence interval of the bag estimate in the whole country was lower than 10% for Arctic and European hare, polecat, hazel grouse, black grouse, and capercaillie. Half of the confidence interval of the bag estimate was greater than 10%, but less than 20%, for red fox, raccoon dog, American mink, pine marten, greylag goose, teal, garganey, mallard, wigeon, goldeneye, pochard, willow grouse, wood pigeon, woodcock, crow and magpie. Half of the confidence interval of the bag estimate was greater than 20%, but less than 30%, for beaver, bean goose, shoveler, and coot. Half of the confidence interval of the bag estimate was greater than 30% for squirrel, muskrat, ermine, Canadian goose, common eider, long-tailed duck, goosander, red-breasted merganser, pintail, tufted duck, partridge, pheasant, and gulls. It should be noted that the regional bag estimate is even less reliable than the nationwide estimate; this applies especially to those species, whose bags are small and where the range of the hunters' bags are wide.

The value of the bagged game is a theoretical concept as studies have shown that only a fraction of the bag, including the bag of fur-bearing animals, reaches the marketplace. The estimate for the game meat is indicative only as the amount game meat from each bagged animal depends on the outcome of the hunting incident and the hunters' skill in dressing the meat.

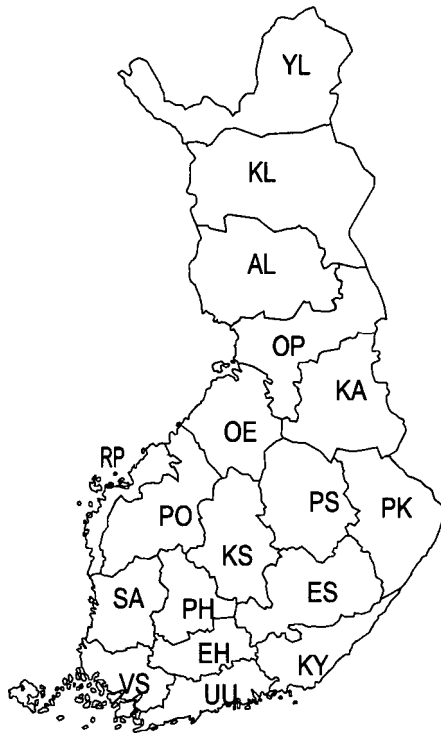
Comparability and availability of data

The Game and Fisheries Research Institute has compiled the annual small-game kill statistics since the beginning of the 1970s. Over the years, the content of the annual statistics has expanded, the sampling methods have changed, and statistical calculations have developed so as to better comply with current demands. Since 1996 the collecting of data has been significantly improved by a drop in the non-response percentage and by the fact that it has remained low. In 1996, the statistical period was changed from the hunting year to the calendar year. Game bag statistics have been published since the hunting year, 1994/1995 in the SVT series. In addition, bag statistics have been published in international and national publications of statistics, e.g. in the Yearbook of Nordic

Statistics, the Statistical Yearbook of Finland, the Yearbook of Forest Statistics, and Environmental Statistics. Game bag statistics are also presented over the Internet, at the website <http://www.rktl.fi>, and at the website <http://riistaweb.riista.fi>, which the Hunters' Central Organization and the Finnish Game and Fisheries Research Institute maintain in co-operation. The basic material is stored at the Finnish Game and Fisheries Research Institute.

Symbols used in the tables

Information not available or cannot be shown	=..
Nothing	= -
Value less than hal of the used unit value	= 0

Kuva 1. Riistanhoitopiirit ja osa-alueet.

Figur 1. Jaktvårdsdistrikt och delområden.

Figure 1. Game management districts and sub-areas.

EH = Etelä-Häme, Södra Tavastland

ES = Etelä-Savo, Södra Savolax

KA = Kainuu, Kajanaland

KS = Keski-Suomi, Mellersta Finland

KY = Kymi, Kymmene

Lappi, Lappland

AL = Ala-Lappi, Nedre Lappland

KL = Keski-Lappi, Mellersta Lappland

YL = Ylä-Lappi, Övre Lappland

Oulu, Uleåborg

OE = Oulu eteläinen, Uleåborg södra

OP = Oulu pohjoinen, Uleåborg norra

PO = Pohjanmaa, Österbotten

PH = Pohjois-Häme, Norra Tavastland

PK = Pohjois-Karjala, Norra Karelen

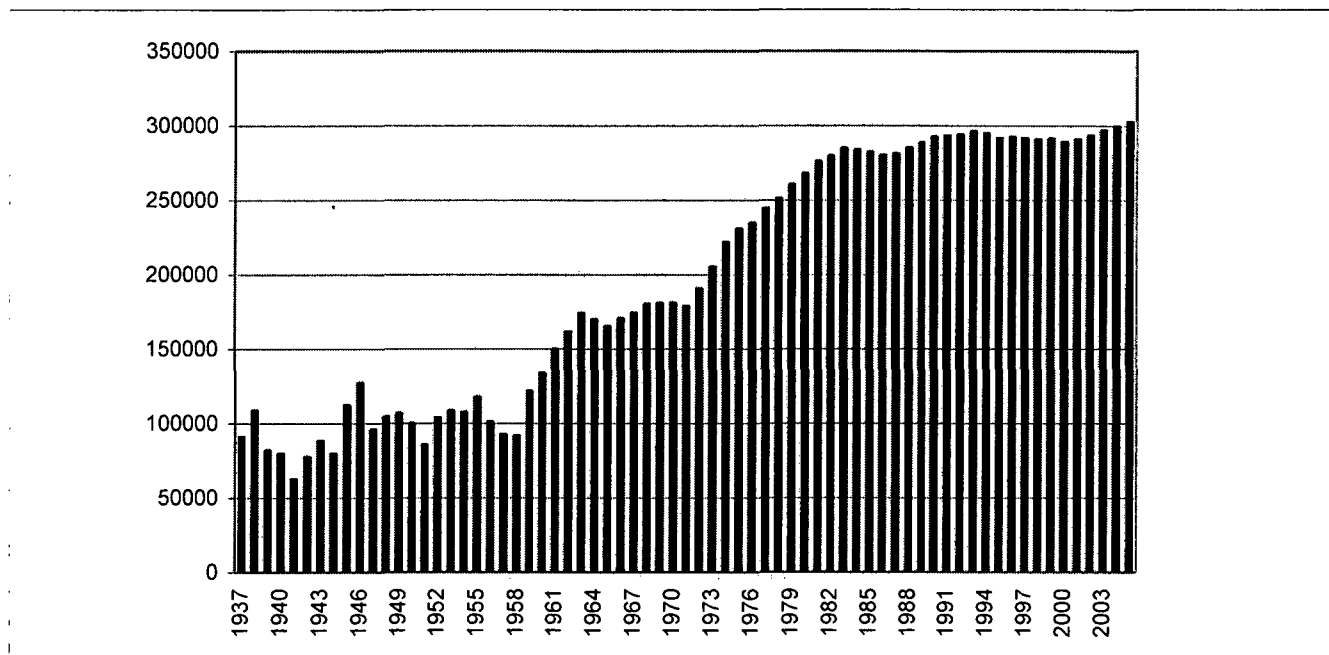
PS = Pohjois-Savo, Norra Savolax

RP = Ruotsink. Pohjanmaa, Svenska Österbotten

SA = Satakunta, Satakunda

UU = Uusimaa, Nyland

VS = Varsinais-Suomi, Egentliga Finland

Kuva 2. Metsästäjämäärät vuosina 1937-2005.

Figur 2. Antal jägare under åren 1937-2005.

Figure 2. The number of hunters in 1937-2005.

Taulukko 1. Vastausten määrä, kumulatiivinen vastausprosentti ja lähetettyjen lomakkeiden määrästä laskettu vastausprosentti kontaktikerroittain.

Tabell 1. Antal svar, kumulativ svarsprocent och svarsprocent enligt antalet utsända blanketter och kontakter.

Table 1. The number of responses, cumulative response percentage and the calculated response percentage by contact based on the number of mailed questionnaires.

Kontaktikerta Kontakt	Vastausten lukumäärä Antal svar	Kumulatiivinen vastausprosentti Kumulativ svarsprocent Cumulative response percentage	Kontaktikerroittainen vastausprosentti Svarsprocent enligt tagna kontakter Response percentage by contact
1	2 971	55,1	55,1
2	502	64,4	20,7
3	853	80,2	44,4
Yhteensä Sammanlagt Total	4 326		

Taulukko 2. Saalistiedustelu 2005:n aineisto.

Tabell 2. Byteskartläggning 2005, material.

Table 2. *Data on the game bag questionnaire for the year 2005.*

	n	%
Otos, Sempel, <i>Sample</i>	5 395	100,0
Palautetut lomakkeet Returnerade blanketter <i>Returned questionnaires</i>	4 326	80,2
Kato, Bortfall, <i>Loss</i>	1 069	19,8
Osoite tuntematon Adress okänd <i>Address unknown</i>	9	
Ei saatu kontaktia Kontakt har ej uppnåtts <i>Could not be contacted</i>	1 060	

Taulukko 3. Metsästäjämäärät (naiset) ja -tiheydet riistanhoitopiireittäin ja osa-alueittain sekä määrien prosentuaaliset osuudet kokonaismäärästä vuonna 2005.

Tabell 3. Antalet jägare (kvinnor) och jägartätheten i olika jaktvårdsdistrikt och delområden samt procentuella andelen av alla jägare år 2005.

Table 3. The number of hunters (women) and the number of hunters per unit by game management district and subarea and the percentage of the total number of hunters in 2005.

	Metsästäjä Jägare Number of Hunters	(Naiset) (Kvinnor) (Women)	/km ²	%
EH	11 161	(546)	1,4	3,7
ES	16 634	(754)	1,0	5,5
KA	16 512	(676)	0,8	5,5
KS	17 793	(705)	1,1	5,9
KY	16 231	(727)	1,5	5,4
PO	23 058	(618)	1,1	7,6
PH	11 654	(469)	1,4	3,9
PK	19 558	(839)	1,1	6,5
PS	27 516	(1 246)	1,7	9,1
RP	9 496	(412)	1,5	3,1
SA	15 219	(481)	1,2	5,0
UU	28 256	(1 375)	2,9	9,3
VS	13 286	(618)	1,4	4,3
Lappi				(11,5)
AL	21 579	(1 133)	0,8	7,1
KL	10 280	(946)	0,3	3,4
YL	2 882	(354)	0,1	1,0
Oulu				(13,7)
OE	25 700	(828)	1,5	8,5
OP	15 710	(585)	0,8	5,2
Yhteensä, totalt				
<i>total</i>	302 525	(13 312)	1,0	100,0

Taulukko 4a. Vuoden 2005 aluekohtaiset nisäkässäaliit (yks.) pienriistan osalta.

Tabell 4a. Bytesstatistiken över småvilt däggdjur (ind.) i olika områden under år 2005.

Table 4a. The annual regional bag of small-game mammals (indiv.) in 2005.

	Etelä-Häme	Etelä-Savo	Kainuu	Keski-Suomi	Kymi	Lappi			Oulu	
						Ala-Lappi	Keski-Lappi	Ylä-Lappi	Eteläinen	Pohjoinen
Nisäkkäät – däggdjur										
– mammals										
Metsäjänis – skogshare	2 300	14 400	16 600	15 400	6 600	15 800	6 000	1 200	11 800	11 000
– <i>Arctic hare</i>										
Rusakko – fälthare – <i>European hare</i>	6 500	3 800	700	4 000	3 600	-	-	-	2 600	100
Orava – ekorre – <i>Squirrel</i>	100	-	100	-	-	1 400	1 400	400	200	500
Kanadan majava – kanadensisk bäver – <i>Canadian beaver</i>	<50	1 500	300	100	300	-	-	-	<50	<50
Euroopan majava – europeisk bäver – <i>European beaver</i>	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
Piisami – bisamrätta – <i>Muskrat</i>	500	-	1 700	200	900	-	100	<50	-	1 200
Kettu – rödräv – <i>Red fox</i>	3 600	2 800	2 400	4 600	3 300	3 400	2 500	900	2 500	4 200
Supikoira – mårdhund – <i>Raccoon dog</i>	9 900	11 700	700	8 300	9 600	1 000	-	-	600	500
Kärppä – hermelin – <i>Ermine</i>	-	100	<50	-	100	1 300	900	200	100	200
Minkki – mink – <i>American mink</i>	2 100	3 700	3 200	4 000	1 700	3 600	2 000	1 100	3 900	1 700
Hilleri – iller – <i>Polecat</i>	-	-	100	-	100	-	-	-	-	-
Näätä – mård – <i>Pine marten</i>	700	2 400	1 500	800	600	300	1 000	100	200	700
Mäyrä – grävling – <i>Badger</i>	1 100	1 300	200	1 400	500	-	-	-	-	-

Pohjan- maa	Pohjois- Häme	Pohjois- Karjala	Pohjois- Savo	R.Poh- janmaa	Satakunta	Uusimaa	Varsinais- Suomi	Yhteensä Totalt <i>Total</i>
7 100	6 500	15 900	44 300	3 800	2 700	5 100	2 100	188 600
8 400	6 700	2 100	5 700	2 000	8 100	10 800	8 100	73 200
100	-	-	100	100	-	-	-	4 400
<50	<50	500	200	-	-	-	-	2 900
9	3	-	-	-	166	-	-	178
-	400	1 400	1 700	1 800	-	-	-	9 900
5 800	3 700	1 400	1 900	1 600	5 600	5 900	6 900	63 000
7 700	8 700	6 500	3 300	3 400	7 300	10 800	8 300	98 300
200	-	-	-	<50	-	-	-	3 100
4 900	1 100	7 100	6 200	3 500	700	1 200	1 900	53 600
-	-	200	100	-	-	-	-	500
1 400	600	3 900	1 000	100	200	600	500	16 600
1 100	2 000	600	200	200	400	1 000	800	10 800

Taulukko 4b. Vuoden 2005 aluekohtaiset vesilintusaaliit (yks.).

Tabell 4b. Bytesstatistiken över sjöfåglar (ind.) i olika områden under år 2005.

Table 4b. The annual regional waterfowl bag (indiv.) in 2005.

	Etelä- Häme	Etelä- Savo	Kainuu	Keski- Suomi	Kymi	Lappi			Oulu	
						Ala- Lappi	Keski- Lappi	Ylä- Lappi	Eteläi- nen	Pohjoi- nen
Linnut – fåglar –										
birds										
Metsähänhi – sädgås – <i>Bean goose</i>	-	100	600	-	100	600	300	400	400	400
Merihänhi – grågås – <i>Greylag goose</i>	-	-	-	-	-	200	-	<50	1 200	100
Kanadanhanhi – kanadagås – <i>Canadian goose</i>	100	-	-	100	1 200	200	-	-	-	-
Tavi – kricka – <i>Teal</i>	1 700	3 800	4 300	4 900	2 500	7 800	6 600	900	20 100	9 600
Heinätaavi – årtä – <i>Garganey</i>	100	200	600	700	-	1 000	600	<50	2 800	700
Sinisorsa – gräsand – <i>Mallard</i>	13 500	21 000	9 500	17 100	18 400	11 000	4 900	800	26 700	14 800
Haapana – bläsand – <i>Wigeon</i>	700	3 400	1 000	2 700	1 800	3 900	1 700	1 200	7 700	3 000
Jouhisorsa – stjärtand – <i>Pintail</i>	<50	100	300	500	100	300	100	100	3 500	1 100
Lapasorsa – skedand – <i>Shoveler</i>	100	100	-	100	100	400	<50	-	2 200	400
Tukkasotka – vigg – <i>Tufted duck</i>	-	-	100	100	-	100	1 000	400	1 800	-
Punasotka – brunand – <i>Pochard</i>	100	-	-	-	100	-	<50	-	-	<50
Haahka – ejder – <i>Common eider</i>	-	100	100	-	-	-	-	-	-	-
Alli – alfågel – <i>Long-tailed duck</i>	-	-	-	100	-	100	-	100	200	100
Telkkä – knipa – <i>Goldeneye</i>	800	3 100	3 900	5 800	1 300	4 900	3 900	900	6 700	3 700
Isokoskelo – storskrake – <i>Goosander</i>	300	300	100	600	-	200	100	200	-	100
Tukkakoskelo – småskrake – <i>Red-breasted merganser</i>	100	-	-	-	-	-	<50	<50	300	-

Pohjan- maa	Pohjois- Häme	Pohjois- Karjala	Pohjois- Savo	R.Poh- janmaa	Sata- kunta	Uusimaa	Varsinais- Suomi	Koko maa Totalt	<i>Total</i>
1 100	-	900	100	500	100	100	700	6 400	
100	-	-	-	700	600	600	700	4 100	
100	100	200	-	300	300	1 800	1 200	5 600	
9 000	3 300	11 600	12 600	2 700	6 100	4 000	2 400	113 900	
2 400	1 400	900	1 700	200	1 000	200	300	14 800	
18 900	14 700	22 000	35 500	9 200	17 900	22 600	17 400	295 900	
3 200	2 400	9 000	7 600	1 100	5 000	1 000	100	56 500	
300	-	300	500	400	100	200	-	7 900	
400	<50	400	1 100	600	600	-	-	6 500	
100	-	600	200	1 100	100	100	400	6 100	
100	-	100	-	200	-	200	-	800	
-	-	100	-	-	700	800	4 500	6 300	
800	-	300	-	-	100	3 500	2 700	8 000	
3 500	1 100	3 100	7 000	2 500	2 100	2 800	3 300	60 400	
-	<50		500	500	100	100	600	3 700	
-	300	300	-	300	-	100	-	1 400	

Taulukko 4c. Vuoden 2005 aluekohtaiset metsäkanalintu-, peltolintu-, liejukana-, kahlaaja- lokki- ja varislintusaaliit (yks.).

Tabell 4c. Bytesstatistiken över skogshönsfåglar, fältfåglar, sumphönor, vadare, måsar och kråkfåglar (ind.) i olika områden under år 2005.

Table 4c. The annual regional bag of grouse, farmland game birds, coots, waders, gulls and corvids (indiv.) in 2005.

	Etelä- Häme	Etelä- Savo	Kainuu	Keski- Suomi	Kymi	Lappi			Oulu	
						Ala- Lappi	Keski- Lappi	Ylä- Lappi	Eteläi- nen	Pohjoi- nen
Pyy – järpe – <i>Hazel grouse</i>	1 200	4 300	17 900	4 200	2 300	11 800	5 400	900	4 800	11 000
Riekko – dalriipa – <i>Willow grouse</i>	-	-	6 500	500	-	8 100	28 400	52 000	1 600	4 400
Teeri – orre – <i>Black grouse</i>	400	4 200	39 700	9 100	2 400	16 300	17 300	600	11 300	19 200
Metso – tjäder – <i>Capercaillie</i>	-	700	6 800	1 100	400	6 200	11 800	3 000	2 200	4 800
Peltopyy – raphöna – <i>Partridge</i>	<50	-	-	-	-	-	-	-	200	100
Fasaani – fasan – <i>Pheasant</i>	7 300	900	100	2 100	300	-	-	-	100	100
Nokikana – sothöna – <i>Coot</i>	-	100	-	-	100	-	-	-	-	<50
Lehtokurppa – morkulla – <i>Woodcock</i>	200	300	100	100	100	-	-	-	200	100
Sepelkyyhky – ringduva – <i>Wood pigeon</i>	12 500	6 600	1 400	9 300	13 900	1 300	-	-	16 800	3 100
Varis – kråka – <i>Crow</i> *	13 000	6 400	4 100	10 500	14 200	5 700	2 400	1 700	8 300	7 500
Harakka – skata – <i>Magpie</i> *	7 000	4 000	1 600	4 100	3 900	5 300	2 600	900	7 200	4 400
Lokit – måsar – <i>Gulls</i> *	3 200	1 200	600	2 400	2 300	2 500	<50	<50	300	11 600

*Metsästyslain mukaan eivät ole riistalintuja vaan rauhoittamattomia lintulajeja.

icke viltfåglar enligt jaktlagen utan icke-fridlysta fågelarter.

Not game birds according to the Hunting Act, but unprotected bird species.

Pohjan- maa	Pohjois- Häme	Pohjois- Karjala	Pohjois- Savo	R.Poh- janmaa	Sata- kunta	Uusimaa	Varsinais- Suomi	Koko maa Totalt <i>Total</i>
1 800	3 800	7 200	7 200	1 100	1 100	1 000	700	87 700
100	-	800	-	<50	-	-	-	102 900
5 400	2 800	17 000	13 000	1 500	1 400	1 000	100	162 700
400	300	3 600	1 300	100	100	100	-	42 800
300	-	-	-	-	-	500	-	1 100
3 800	500	1 000	200	100	2 200	7 800	3 300	29 800
<50	100	300	-	100	300	-	200	1 200
100	-	200	100	100	300	100	200	2 200
13 900	10 500	12 800	14 000	2 200	20 300	19 400	21 200	179 200
34 100	12 200	19 200	8 400	10 400	12 700	10 700	10 600	192 100
20 300	6 700	8 600	8 200	5 400	5 600	9 900	4 000	109 700
12 200	2 600	2 400	900	8 100	500	8 100	6 300	65 200

Taulukko 5. Oman alueen ulkopuolelta* saadun saaliin määrä lajeittain ja osuus (%) kokonaissaaliista.

Tabell 5. Byte som skjutits utanför jägarnas egna område*, mängd och andel (%).

Table 5. Number and percentage of small-game bagged outside hunter's own area*.

Metsäjänis – skogshare – <i>Arctic hare</i>	22 500 (12%)	Kanadanhanhi – kanadagås – <i>Canadian goose</i>	1 000 (19%)	Tukkakoskelo – småskrake – <i>Red-breasted merganser</i>	200 (12%)
Rusakko – fälthare – <i>European hare</i>	7 900 (11%)	Tavi – kricka – <i>Teal</i>	10 300 (9%)	Pyy – järpe – <i>hazel grouse</i>	19 600 (22%)
Orava – ekorre – <i>Squirrel</i>	<50 (1%)	Heinätavi – ärta – <i>Garganey</i>	2 600 (17%)	Riekko – dalriipa – <i>Willow grouse</i>	30 300 (29%)
Majavat – bävvar – <i>Beavers</i>	800 (16%)	Sinisorsa – gräsand – <i>Mallard</i>	32 900 (11%)	Teeri – orre – <i>Black grouse</i>	37 700 (23%)
Piisami – bisamrätta – <i>Muskrat</i>	400 (4%)	Haapana – bläsand – <i>Wigeon</i>	3 100 (5%)	Metso – tjäder – <i>Capercaillie</i>	12 000 (28%)
Kettu – rödräv – <i>Red fox</i>	5 100 (8%)	Jouhisorsa – stjärtand – <i>Pintail</i>	400 (5%)	Peltopyy – raphöna – <i>Partridge</i>	600 (52%)
Supikoira – mårhund – <i>Raccoon dog</i>	9 200 (9%)	Lapasorsa – skedand – <i>Shoveler</i>	1 300 (20%)	Fasaani – fasån – <i>Pheasant</i>	9 900 (33%)
Kärppä – hermelin – <i>Ermine</i>	100 (3%)	Tukkasoika – vigg – <i>Tufted duck</i>	900 (15%)	Nokikana – sothöna – <i>Coot</i>	100 (12%)
Minkki – mink – <i>American mink</i>	2 800 (5%)	Punasotka – brunand – <i>Pochard</i>	300 (31%)	Lehtokurppa – morkulla – <i>Woodcock</i>	500 (23%)
Hilleri – iller – <i>Polecat</i>	100 (14%)	Haahka – ejder – <i>Common eider</i>	600 (10%)	Sepelkyhky – ringduva – <i>Wood pigeon</i>	26 600 (15%)
Näätä – mård – <i>Pine marten</i>	900 (6%)	Alli – alfågel – <i>Long-tail duck</i>	300 (4%)	Varis – kråka – <i>Crow</i> **	17 700 (9%)
Mäyrä – grävling – <i>Badger</i>	2 000 (19%)	Telkkä – knipa – <i>Goldeneye</i>	4 600 (8%)	Harakka – skata – <i>Magpie</i> **	5 200 (5%)
Merihanhi – grågås – <i>Greylag goose</i>	600 (15%)	Isokoskelo – storskrake – <i>Goosander</i>	1 100 (30%)	Lokit – måsar – <i>Gulls</i> **	4 000 (6%)
Metsähanhi – sädgås <i>Bean goose</i>	200 (2%)				

* Omalla alueella tarkoitetaan riistanhoitopiiriä tai osa-alueita, jonka alueeseen metsästäjän riistanhoitoyhdistys kuuluu.

Med eget område avses det jaktvårdsdistrikt eller delområde där jägarens jaktvårdsförening är registrerad.

The hunter's own game management district or subarea is the one to which the hunter's game management association belongs.

** Metsästyslain mukaan eivät ole riistalintuja vaan rauhoittamattomia lintulajeja.

Icke viltfåglar enligt jaktlagen utan icke-fridlysta fågelarter.

Not game birds according to the Hunting Act, but unprotected bird species.

Taulukko 6a. Vuoden 2005 nisäkässäalis (yks.), sekä vuotuisten saaliiden keskiarvo ja vaihteluväli edeltäneellä 5-vuotiskaudella.

Tabell 6a. Jaktbytet över däggdjur (ind.) under år 2005, årligt medelvärde samt variationsbredd under senaste 5-årsperiod.

Table 6a. The annual mammal bag (indiv.) in 2005, the annual mean, and the range of the annual bags over the preceding five years.

Nisäkkäät – däggdjur – <i>Mammals</i>	2005	2000 – 2004		
		Keskiarvo medeltal <i>Mean</i>	Minimi minimum <i>Minimum</i>	Maksimi maximum <i>Maximum</i>
Jänikset – harar – Hares				
Metsäjänis – skogshare – <i>Arctic hare</i>	188 600	213 340	193 500	282 900
Rusakko – fälthare – <i>European hare</i>	73 200	64 700	62 100	71 500
Turkiseläimet – pälsdjur – fur-bearing animals				
Orava – ekorre – <i>Squirrel</i>	4 400	4 380	3 300	6 300
Majavat – bävvar – <i>Beavers</i>	3 100	3 105	2 544	3 500
Piisami – bisamrätta – <i>Muskrat</i>	9 900	12 320	4 900	22 900
Kettu – rödräv – <i>Red fox</i>	63 000	54 640	39 700	65 000
Supikoira – mårdhund – <i>Raccoon dog</i>	98 300	107 260	84 700	129 100
Kärppä – hermelin – <i>Ermine</i>	3 100	3 540	2 500	4 500
Minkki – mink – <i>American mink</i>	53 600	68 580	49 700	85 100
Hilleri – iller – <i>Polecat</i>	500	425	-	500
Näätä – mård – <i>Pine marten</i>	16 600	13 980	10 600	16 500
Mäyrä – grävling – <i>Badger</i>	10 800	9 120	7 400	12 100
Saukko – utter – <i>Otter</i>	22	16	11	26
Hirvi ja muut sorkkaeläimet – älg och andra klövdjur – Moose and other artiodactyls				
Hirvi – älg – <i>Moose</i>	74 026	73 673	64 080	84 526
Valkohäntäpeura – vitsvanshjort – <i>White-tailed deer*</i>	21 972	19 459	14 859	22 591
Metsäpeura – skogsvildren – <i>Wild forest reindeer**</i>	119	89	75	99
Kuusipeura – dovhjort – <i>Fallow deer*</i>	151	156	111	199
Metsäkauris – rådjur – <i>Roe deer</i>	3 199	1 764	159	2 822
Mufioni – mufflon – <i>Mouflon</i>	13	18	8	22
Villisika – vildsvin – <i>Wild boar</i>	5	2	2	5
Suurpedot ja hylkeet– stora rovdjur och själar– Large predators and seals				
Susi – varg – <i>Wolf*</i>	17	10	6	15
Karhu – björn – <i>Brown bear</i>	69	84	68	100
Ilves – lodjur – <i>Lynx*</i>	84	52	37	65
Halli – gräsäl – <i>Grey seal</i>	..	72	45	127

* Metsästys jatkuu vuodenvaihteen yli, saaliista osa saatu vuoden 2006 alkupuolella.
Jakten fortsätter efter årsskiftet. En del av bytet har erhållits i början av 2006.
Hunting continues over the New Year, part of the bag got in early 2006.

**Metsästys alkanut 2001.
Jakten har börjat år 2001.
Hunting has started in 2001.

Taulukko 6b. Vuoden 2005 lintusaalis (yks.), sekä vuotuisten saaliiden keskiarvo ja vaihteluväli edeltäneellä 5-vuotiskaudella.

Tabell 6b. Jaktbytet över viltfåglar (ind.) under år 2005, årligt medelvärde samt variationsbredd under senaste 5-årsperiod.

Table 6b. The annual bag of game birds (indiv.) in 2005, the mean, and the range of the annual bag over the preceding five years.

Linnut – fåglar – <i>Birds</i>	2005	2000 – 2004		
		Keskiarvo medeltal <i>Mean</i>	Minimi minimum <i>Minimum</i>	Maksimi maximum <i>Maximum</i>
Vesilinnut – sjöfåglar – <i>Waterfowl</i>				
Metsähanhi – sädgås – <i>Bean goose</i>	6 400	5 120	3 200	8 900
Merihanhi – grågås – <i>Greylag goose</i>	4 100	4 480	3 100	7 200
Kanadanhanhi – kanadagås – <i>Canadian goose</i>	5 600	3 886	2 830	5 500
Tavi – kricka – <i>Teal</i>	113 900	124 480	109 300	139 400
Heinätavi – ärta – <i>Garganey</i>	14 800	..	17 000	18 500
Sinisorsa – gräsand – <i>Mallard</i>	295 900	251 200	219 300	281 100
Haapana – bläsand – <i>Wigeon</i>	56 500	..	54 300	65 100
Jouhisorsa – stjärtand – <i>Pintail</i>	7 900	9 900	8 100	10 700
Lapasorsa – skedand – <i>Shoveler</i>	6 500	6 260	5 200	7 900
Tukkasotka – vigg – <i>Tufted duck</i>	6 100	6 460	3 100	9 300
Punasotka – brunand – <i>Pochard</i>	800	..	1 600	2 000
Haahka – ejder – <i>Common eider</i>	6 300	9 060	7 200	10 700
Alli – alfågel – <i>Long-tailed duck</i>	8 000	11 440	6 200	24 500
Telkkä – knipa – <i>Goldeneye</i>	60 400	76 980	61 200	91 000
Isokoskelo – storskrake – <i>Goosander</i>	3 700	..	8 600	9 200
Tukkakoskelo – småskrake – <i>Red-breasted merganser</i>	1 400	..	1 600	1 900
Metsäkanalinnut – skogshönsfåglar – <i>Grouse</i>				
Pyy – järpe – <i>Hazel grouse</i>	87 700	86 725	69 800	106 300
Riekko – dalripa – <i>Willow grouse</i>	102 900	85 740	67 500	106 800
Teeri – orre – <i>Black grouse</i>	162 700	131 980	118 500	148 700
Metso – tjäder – <i>Capercaillie</i>	42 800	33 560	27 800	43 600
Peltolinnut - fältfåglar – <i>Farmland game birds</i>				
Peltoppy – raphöna – <i>Partridge</i>	1 100	1 940	600	3 500
Fasaani – fasan – <i>Pheasant</i>	29 800	22 560	15 900	31 200
Sepelkyhky – ringduva – <i>Wood pigeon</i>	179 200	143 140	106 100	167 700
Liejukanat ja kahlaajat – sumphöns och vadare – <i>Coots and waders</i>				
Nokikana – sothöna – <i>Coot</i>	1 200	2 060	900	3 400
Lehtokurppa – morkulla – <i>Woodcock</i>	2 200	4 580	2 300	6 200

Taulukko 7a. Nisäkässaaliista saadun lihan määrä ja saaliin laskennallinen arvo euroissa.

Tabell 7a. Däggdjurbytetts köttmängd och kalkylerade värde angivet i euro.

Table 7a. The quantity of the game meat and the value of bagged mammals.

	Yksilöä – individer – individuals	1 000 kg	1 000 €
Jänikset – harar – Hares			
Metsäjänis – skogshare – Arctic hare	188 600	339	1 586
Rusakko – fälthare – European hare	73 200	177	985
Yhteensä – totalt – Total		515	2 571
Turkiseläimet – pälsdjur – fur-bearing animals			
Orava – ekorre – Squirrel	4 400		4
Majavat – bävvar – Beavers*	3 100	39	155
Piisami – bisamrätta – Muskrat	9 900		25
Kettu – rödräv – rRd fox	63 000		1 589
Supikoira – mårhund – Raccoon dog	98 300		827
Kärppä – hermelin – Ermine	3 100		5
Minkki – mink – American mink	53 600		270
Hilleri – iller – Polecat	500		2
Näätä – mård – Pine marten	16 600		279
Mäyrä – grävling – Badger	10 800		54
Yhteensä – totalt – Total		39	3 212
Hirvi ja muut sorkkaeläimet – älg och andra klövdjur – Moose and other artiodactyls			
Hirvi – älg – Moose	74 026	9 725	50 136
Valkohäntäpeura – vitsvanshjort – White-tailed deer *	21 972	1 008	5 089
Metsäpeura – skogsvildren – Wild forest reindeer	119	5	15
Kuusipeura – dovhjort – Fallow deer *	151	4	20
Metsäkauris – rådjur – Roe deer*	3 199	42	210
Mufioni – mufflon – Mouflon	13	0	0
Villisika – vildsvin – Wildboar	5	0	1
Yhteensä – totalt – Total		10 784	55 471
Nisäkkäät – däggdjur – Mammals		11 338	61 254

*Metsästys jatkuu vuodenvaihteen yli, saaliista osa saatu vuoden 2006 alkupuolella.

Jakten fortsätter efter årsskiftet. En del av bytet har erhållits i början av 2006.

Hunting continues over the New Year, part of the bag got in early 2006.

Taulukko 7b. Lintusaaliista saadun lihan määrä ja laskennallinen arvo euroissa.

Tabell 7b. Fågelbytetets köttmängd och kalkylerade värde angivet i euro.

Table 7b. The quantity of game meat and the value of the bagged birds.

	Yksilöä – individer – <i>individuals</i>	1 000 kg	1 000 €
Vesilinnut – sjöfåglar – waterfowl			
Metsähanhi – sädgås – <i>Bean goose</i>	6 400	13	161
Merihanhi – grågås – <i>Greylag goose</i>	4 100	9	172
Kanadanhanhi – kanadagås – <i>Canadian goose</i>	5 600	16	188
Tavi – kricka – <i>Teal</i>	113 900	21	575
Heinätavi – årtä – <i>Garganey</i>	14 800	3	75
Sinisorsa – gräsand – <i>Mallard</i>	295 900	195	2 986
Haapana – bläsand – <i>Wigeon</i>	56 500	28	570
Haahka – ejder – <i>Common eider</i>	6 300	8	53
Alli – alfågel – <i>Long-tailed duck</i>	8 000	3	40
Telkkä – knipa – <i>Goldeneye</i>	60 400	27	305
Isokoskelo – storskrake – <i>Goosander</i>	3 700	2	19
Tukkakoskelo – småskrake – <i>Red-breasted merganser</i>	1 400	1	7
Jouhisorsa – stjärtand – <i>Pintail</i>	7 900	3	40
Lapasorsa – skedand – <i>Shoveler</i>	6 500	2	33
Tukkasotka – vigg – <i>Tufted duck</i>	6 100	2	31
Punasotka – brunand – <i>Pochard</i>	800	0	4
Yhteensä – totalt – Total		333	5 259
Metsäkanalinnut – skogshönsfåglar – Grouse			
Pyy – järpe – <i>Hazel grouse</i>	87 700	21	442
Riekkö – dalriipa – <i>Willow grouse</i>	102 900	37	520
Teeri – orre – <i>Black grouse</i>	162 700	107	1 779
Metso – tjäder – <i>Capercaillie</i>	42 800	81	902
Yhteensä – totalt – Total		246	3 643
Peltolinnut – fältfåglar – Farmland game birds			
Peltopyy – raphöna – <i>Partridge</i>	1 100	0	1
Fasaani – fasan – <i>Pheasant</i>	29 800	21	401
Sepelkyhky – ringduva – <i>Wood pigeon</i>	179 200	54	904
Yhteensä – totalt – Total		75	1 306
Rantakanat ja kahlaajat – sumphöns och vadare – Coots and waders			
Nokikana – sothöna – <i>Coot</i>	1 200	0	6
Lehtokurppa – morkulla – <i>Woodcock</i>	2 200	0	11
Yhteensä – totalt – Total		0	17
Linnut – fåglar – Birds		654	10 225

Kustantaja – Publicerare – Publisher

SVT Suomen Virallinen Tilasto
Finlands Officiella Statistik
Official Statistics of Finland

Riista- ja kalatalouden tutkimuslaitos
PL 2, 00791 Helsinki
Vilt- och fiskeriforskningsinstitutet
PB 2, 00791 Helsingfors
Finnish Game and Fisheries Research Institute
P.O. Box 2, FIN-00791 Helsinki, Finland
www.rktl.fi

Riistasaalis 2005

Metsästäjien saama saalis lajeittain ja alueittain sekä vuotuisen saaliin arvo ja lihan saanto.

Viltbytet 2005

Jägarens byte per art och per område, värdet på det årliga bytet och bytets köttmängd.

Annual Game Bag 2005

Hunters' annual game bag by species and by regions and the value of the bag.

*Tiedustelut
Förfrågningar
Inquiries*

Aslak Ermala
puh. / tel. 0205 751 270 (international +358-205 751 270)
aslak.ermala@rktl.fi

Julkaisujen myynti – Försäljning – Orders

Hinta – Pris – Price

Riista- ja kalatalouden tutkimuslaitos
PL 2, 00791 Helsinki
Puh./ tel. 0205 7511
Fax 0205 751 201
julkaisumyynti@rktl.fi

8 €

ISSN 1795-5165
Suomen virallinen tilasto
ISSN 1455-9277 (painettu)
ISSN 1796-5128 (verkkojulkaisu)
Riistasaalis